

Nieuws van de 'Vrienden van Ambrosiushoeve'

Frans Janssen, ex-voorzitter

Recentelijk ben ik afgetreden als voorzitter van de 'Vrienden van Ambrosiushoeve' en als bestuurslid van het Landelijk Proefbedrijf voor Insektenbestuiving en Bijenhouderij. Voldoende aanleiding voor de redactie van Bijen mij te vragen om hierover een artikel te schrijven.

54

Tijdens de jaarvergadering van de 'Vrienden' op 11 september j.l. werd Jan Molenaar, bestuurslid sinds de oprichting in 1976, wegens grote verdiensten tot erelid benoemd. Ook zijn echtgenote Mieke werd die dag in het zonnetje gezet, want zij was jarenlang de drijvende kracht achter de catering tijdens de Open Dagen op de Ambrosiushoeve. Inkoop, organisatie en personele bezetting waren bij haar in goede handen, maar de meeste faam verwierf ze met haar soepen. Jan en Mieke, nogmaals hartelijk dank! Met Bert Opsteeg als opvolger kan het bestuur zich gelukkig prijzen. Bert is geen onbekende in de bijenwereld. Oud-bondsbestuurslid van de NCB, voortreffelijk imker en sinds enkele jaren coördinator van de rondleiders op de Ambrosiushoeve. Tijdens genoemde vergadering heb ik de voorzittershamer, na twee jaar bestuurslid en zeven jaar voorzitter te zijn geweest, doorgegeven aan Marien de Haan, die al enkele jaren meeliep als gewaardeerd bouwkundig adviseur, want aan het Ir. Mommerspaviljoen moet veel gebeuren. Marien is voorzitter van de VBBN subvereniging Eck & Wiel, een club met een zeer hoog gehalte aan 'Vrienden'.

Een terugblik

Begin tachtiger jaren kwam ik vrijdags om de twee weken op de Ambrosiushoeve. Ik volgde toen de cursus Bijenteeltleraar. Ik moet bekennen, dat ondanks de kleine ruimte waarin we les kregen, het thans geheten Mommerspaviljoen, er wel een heel aparte sfeer hing. Kwam het door de docenten Jaap Duyvetter en Lei Hensels, of waren het de cursisten? Wel weet ik, dat heel wat cursisten klinkende namen zijn geworden in de bijenwereld, zoals Nienke de Jong, Piet Muntjewerf, Cees Havermans, Hans Vogelaar en Jo Jansen. En niet te vergeten Arie Koster. Het was ook de periode, waarin de varroamijt bijna onze oostgrens was genaderd. Heel spannend. Is hij er wel of is hij er niet? In het tweede jaar van de cursus was heel oostelijk Nederland al besmet. De bestrijding had alles weg van paniekvoetbal: beroken

met heel veel tabak, ether of vooral Folbex VA. We kunnen er nu om lachen, maar we wisten niet beter. Nu weten we meer, maar de varroamijt is nog steeds de laatst lachende.

Het Landelijk Proefbedrijf

Een aantal jaren later kreeg ik als bestuurslid te maken met het praktijkonderzoek van de Ambrosiushoeve en vooral met de financiering van het proefbedrijf. Ik kreeg inzicht in de financiële keuken en daar werd je niet vrolijk van, en ik niet alleen. Het gebeurde zelfs, dat drie maanden voor het einde van het jaar de begroting voor het volgende jaar niet rond was. Voor directeur Aad de Ruijter en zijn medewerkers een groot compliment, dat zij met het constante zwaard van Damocles boven hun hoofd, de motivatie konden opbrengen om hun onderzoeksprogramma op niveau uit te voeren. Ik weet wel, dat financiële zorgen niet alleen van de laatste jaren waren. Bij het snuffelen in oude 'Groentjes' ontdekte ik, dat directeur J. Mommers in 1961 tijdens de jaarvergadering van de VBBN in de Reehorst te Ede, de penibele financiële toestand schetste. Eigenlijk is de Ambrosiushoeve altijd een zorgenkind geweest. Maar moeten we van zorgenkinderen niet het meest houden.

Gelukkig is onlangs de Ambrosiushoeve, met behoud van zelfstandigheid en locatie, geïntegreerd in het geheel van onderzoeksinstituten van Wageningen. Het grote voordeel is, dat nu de continuïteit op langere termijn gewaarborgd is. Zo blijft de expertise in stand en dit is nodig voor het aantrekken van de financiën ten behoeve van onderzoek.

Van de 'Vrienden' moet je het hebben

Zijn de 'Vrienden' nu niet meer nodig? Wis en waarachtig wel! Veel activiteiten, onderhoudswerkzaam-

VBBN subvereniging Amstelland op bezoek tijdens de Open Dag in 1995. Foto: Frans Janssen

heden kunnen niet betaald worden uit de begroting. Het prachtige arboretum en de vaste plantentuin moeten onderhouden worden. Onlangs is de vijver vernieuwd, van de korvenstal is het rieten dak vervangen en het Mommerspaviljoen krijgt een complete nieuwe voorgevel. Ook financieren de 'Vrienden' de uitgave van de onderzoeksverslagen in boekvorm, er komt een vernieuwde catalogus van het arboretum en de Open Dagen worden verzorgd. En vooral de rondleidingen, waarbij een gastheer en een vakkundige excursieleider aanwezig zijn. Hoe kunt u helpen? Dat kan op diverse manieren. U kunt 'Vriend' worden door minimaal f 25,- per jaar over te maken. U kunt ook, en vele subverenigingen deden dit reeds, als ver-

eniging lid worden. U kunt ook op elke eerste vrijdag van de maand daadwerkelijk komen helpen. Een klein groepje doet dit reeds heel trouw. Petje af voor deze mensen! Maar het zouden er meer moeten zijn. Reiskosten worden vergoed en voor soep (niet van Mieke Molenaar, maar wel lekker) en koffie wordt gezorgd. En het is een vriendenclub, dus heel gezellig.

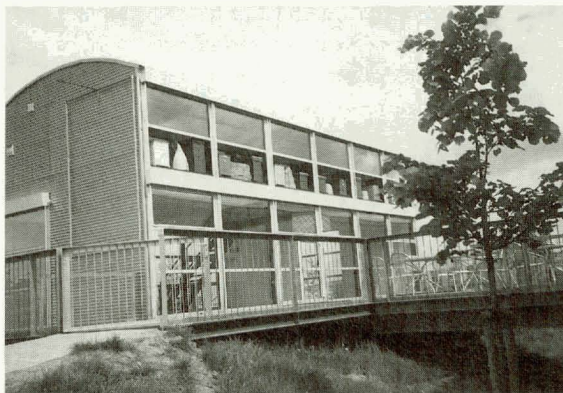
Voor de eerste vrijdagen kunt u contact opnemen met Marien de Haan, 0344-611123. De penningmeester is Jos van Melick, die u graag als 'Vriend' wil noteren. Het gironummer is 39.49.772, t.n.v. 'Vrienden van Ambrosiushoeve', p/a Zilvermeeuw 62, 4872 RS Etten-Leur.

Bijen tentoongesteld

Ab Kuypers

Vorig jaar vierde de kunstenaar Marinus Boezem zijn 65ste verjaardag. Reden om op drie verschillende plaatsen een tentoonstelling van hem in te richten. Marinus Boezem is een bekend landschapskunstenaar. Voor Almere, een van de plaatsen van een jubileum tentoonstelling, heeft hij de Groene Kathedraal ontworpen. Het thema van de Almeerse tentoonstelling luidde Mental Map. Van waarnemend voorzitter Joop Veenstra ontvingen wij het volgende verslagje.

'Marinus Boezem vond dat de bijen de pioniers in de nieuwe polders waren geweest. Dat was de reden dat wij werden benaderd door de directrice van het museum De Paviljoens te Almere. Marinus Boezem wilde graag bevolkte bijenkasten plaatsen in het museum. De vorm van De Paviljoens deed hem sterk denken aan een huifkar, waarin vroeger bijenvolken werden vervoerd naar de drachtvelden' aldus Joop Veenstra. De tentoonstelling was echter niet alleen op de natuur en het landschap gericht. Het was een gedeeltelijk overzicht van het veelzijdige werk van Marinus Boezem, meer dan landschapskunstenaar alleen en werkzaam tot ver buiten de grenzen van ons land. 'Onze vereniging, 'Zuid Flevoland' wilde hem uiteraard graag ter wille zijn' vervolgt Joop Veenstra zijn verhaal. 'Na overleg met het museum werden uit het gebouw de bovenramen gehaald. Zo ontstonden er nissen, waarin de bijenvolken konden worden geplaatst. De bijen hadden vanuit hun kasten en korven een vrije vlucht vanuit De Paviljoens. Marinus Boezem wilde graag kasten in diverse kleuren. Met de hulp van Cees van Holland zijn we aan voldoende

Bevolkte bijenkasten in het museum De Paviljoens tijdens de tentoonstelling van de landschapskunstenaar M. Boezem

materiaal gekomen. Niet alle kasten waren uiteindelijk bevolkt. Alleen die kasten, bruine en groene, welke niet behoeften te worden overgeschilderd zijn bevolkt aangeleverd. Gedurende de maanden mei en juni van 1999 hebben zodoende bevolkte bijenkasten in het museum gestaan ter opluistering van de tentoonstelling van deze beroemde landschapskunstenaar, inmiddels koninklijk onderscheiden. Voor onze vereniging heeft dit allemaal veel publiciteit opgeleverd. Landelijk hebben de verschillende media veel aandacht aan de tentoonstelling(en) besteed. Die in Almere is een goede promotie van de imkersvereniging Zuid Flevoland en de imkerij in het algemeen geworden.' Behalve in Almere werden tegelertijd tentoonstellingen georganiseerd in het Kröller Muller museum (Het vroege werk, 1960-1985) te Otterlo en in de Vleeshal te Middelburg (Panorama). Bovendien is ter gelegenheid van zijn 65ste verjaardag een ruim 500 pagina's omvattend overzichtsboek verschenen onder de titel 'Oeuvre'.